

prima instanță: I. Rusu

instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, D. Corolevschi

Î N C H E I E R E

15 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Nadejda Toma

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Lidia Zaharenco, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Zaharenco și Lidia Zaharenco împotriva lui Igor Postovan și Gheorghe Strătilă cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2015, prin care a fost admis apelul declarat Igor Postovan, casată hotărârea Judecătoriei Drochia din 01 noiembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca nefondată,

c o n s t a t ă:

La 05 iulie 2012, Gheorghe Zaharenco și Lidia Zaharenco au depus o cerere de chemare în judecată împotriva lui Igor Postovan și Gheorghe Strătilă cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale.

În motivarea acțiunii, reclamanții Gheorghe Zaharenco și Lidia Zaharenco au indicat că la 27 iulie 2010 a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare, înregistrat de către notarul public Dina Ghedreutan cu nr. 01-17/6504, prin care Gheorghe Strătilă reprezentându-i în calitate de vânzători, a vândut lui Igor Postovan 100 % parte din capitalul social al SRL „Donfrig”.

Capitalul social al SRL „Donfrig” avea valoarea totală de 1301880 lei. Fiecare din reclamanți avea cota-parte de 50 % din capitalul social, cu valoarea fiecăruia de 650940 lei.

Susțin că în anul 2009 ei erau privați de libertate, ispășind pedeapsa în închisoare, și în legătură cu acest fapt au solicitat notarului întocmirea unei procuri pe numele lui Gheorghe Strătilă cu dreptul de a administra întreprinderea, ai cărei asociați erau, prin urmare fiind întocmite procurile nr. 2185 din 08 mai 2009 și nr. 2734 din 01 iunie 2009.

Menționează că ei sunt vorbitori de limbă rusă însă la întocmirea procurilor nu le-a fost tradus textul acestora, primind doar explicații în linii generale despre angajamentul mandatarului de a acționa în interesul lor.

Invocă că peste un timp, nefiind de acord cu cedarea împuternicirilor de gestionare a SRL „Donfrig”, ei l-au atenționat pe Gheorghe Strătilă despre faptul că doresc anularea procurilor eliberate, somându-l să oprească orice acțiuni de gestiune.

Astfel, la eliberarea Lidiei Zaharenco din penitenciar au constatat că Gheorghe Strătilă, în pofida somațiilor lor, i-a vândut lui Igor Postovan părțile sociale în mărime de 100% din capitalul social al SRL „Donfrig”.

Menționează că ei niciodată nu au dorit eliberarea împuternicirilor de vânzare-cumpărare a SRL „Donfrig”.

Totodată, indică reclamanții că Igor Postovan este administratorul unei firme a cărui colaborator este Gheorghe Strătilă.

Consideră că comportamentul părților la semnarea contractului de vânzare-cumpărare a părții sociale din 27 iulie 2010 este unul dolosiv.

Prin urmare, solicită să fie recunoscut nul și fără efecte juridice din momentul semnării, contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, ce reprezintă 100 % din capitalul social al SRL „Donfrig”, încheiat la 27 iulie 2010 între Gheorghe Strătilă și Igor Postovan și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia din 01 noiembrie 2013 acțiunea a fost admisă, a fost recunoscut nul și fără efecte juridice din momentul semnării, contractul de vânzare-cumpărare a părții sociale, ce reprezintă 100 % din capitalul social al SRL „Donfrig”, încheiat la 27 iulie 2010, cu readucerea părților în poziția inițială și s-a încasat în mod solidar de la Igor Postovan și Gheorghe Strătilă în beneficiul lui Gheorghe Zaharenco și Lidia Zaharenco cheltuielile de judecată în sumă de 100 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia din 01 noiembrie 2013 a fost corectată în partea dispozitivă a hotărârii sintagma „încheiat la 27 iulie 2010, cu nr. 0117/6504” cu sintagma „între Zaharenco Gheorghe și Zaharenco Lidia reprezentați de Strătilă Gheorghe (vânzător) și Postovan Igor (cumpărător)”.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2014 a fost admis apelul declarat Igor Postovan, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 24 martie 2015, în termenul prevăzut de lege, Lidia Zaharenco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

La 29 aprilie 2015, Lidia Zaharenco a depus cerere de recurs suplimentar.

În motivarea recursului, recurenta a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală și lipsită de suport probatoriu.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Lidia Zaharenco nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate și a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Lidia Zaharenco ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Lidia Zaharenco se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Nadejda Toma